

HRVATSKI SABOR

Na temelju članka 88. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU O PROGLAŠENJU ZAKONA O POTVRĐIVANJU SJEVERNOATLANTSKOG UGOVORA

Proglašavam Zakon o potvrđivanju sjevernoatlantskog ugovora, kojega je Hrvatski sabor donio na sjednici 25. ožujka 2009. godine.

Klasa: 011-01/09-01/56
Urbroj: 71-05-03/1-09-2
Zagreb, 26. ožujka 2009.

Predsjednik
Republike Hrvatske
Stjepan Mesić, v. r.

ZAKON O POTVRĐIVANJU SJEVERNOATLANTSKOG UGOVORA

Članak 1.

Potvrđuje se Sjevernoatlantski ugovor, sastavljen u Washingtonu 4. travnja 1949. godine, kako je izmijenjen Protokolom uz Sjevernoatlantski ugovor o pristupanju Grčke i Turske, sastavljenim u Londonu 17. listopada 1951. godine, u izvorniku na engleskom i francuskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovoga Zakona, u prijevodu na hrvatski jezik te u izvorniku na engleskom jeziku, glasi:

SJEVERNOATLANTSKI UGOVOR

Stranke ovoga Ugovora potvrđuju svoju vjeru u ciljeve i načela Povelje Ujedinjenih naroda i svoju želju da žive u miru sa svim narodima i svim vladama.

One su odlučne čuvati slobodu, zajedničko naslijeđe i civilizaciju svojih naroda, temeljene na načelima demokracije, slobode pojedinca i vladavine prava.

One teže promicati stabilnost i boljitak na sjevernoatlantskom području.

One su odlučne ujediniti svoje napore za kolektivnu obranu i očuvanje mira i sigurnosti.

One su stoga suglasne s ovim Sjevernoatlantskim ugovorom:

Članak 1.

Stranke se obvezuju, kako je navedeno u Povelji Ujedinjenih naroda, riješiti svaki međunarodni spor, u koji bi one mogle biti uključene, mirnim sredstvima, na način koji ne ugrožava međunarodni mir, sigurnost i pravdu te se u svojim međunarodnim odnosima suzdržati od prijetnje silom ili uporabe sile na bilo koji način nespojiv s ciljevima Ujedinjenih naroda.

Članak 2.

Stranke će pridonositi daljnjem razvoju mirnih i prijateljskih međunarodnih odnosa jačajući svoje slobodne institucije, promičući bolje razumijevanje načela na kojima su utemeljene te institucije, i promičući uvjete stabilnosti i boljitka. One će težiti uklanjanju sukoba u svojim međunarodnim gospodarskim politikama te će podupirati međusobnu gospodarsku suradnju.

Članak 3.

Kako bi učinkovitije ostvarile ciljeve ovoga Ugovora, stranke će, zasebno ili zajednički, stalnom i učinkovitom samopomoći i međusobnom pomoći, održavati i razvijati svoje pojedinačne i kolektivne sposobnosti da se odupru oružanom napadu.

Članak 4.

Stranke će se zajednički savjetovati uvijek kada, prema mišljenju bilo koje od njih, bude ugrožena teritorijalna cjelovitost, politička neovisnost ili sigurnost bilo koje od stranaka.

Članak 5.

Stranke su suglasne da će se oružani napad na jednu ili više njih u Europi ili u Sjevernoj Americi smatrati napadom na sve njih te su stoga suglasne da će, u slučaju takvog oružanog napada, svaka od njih, u ostvarivanju prava pojedinačne ili kolektivne samoobrane priznatog člankom 51. Povelje Ujedinjenih naroda, pomoći stranki ili strankama koje su napadnute, poduzimajući odmah, pojedinačno i zajedno s drugim strankama, mjere koje se smatraju potrebnima, uključujući uporabu oružane sile, radi uspostavljanja ili održavanja sigurnosti sjevernoatlantskog područja.

Svaki takav oružani napad i sve mjere poduzete kao rezultat tog napada odmah će biti prijavljeni Vijeću sigurnosti. Takve mjere će prestati kada Vijeće sigurnosti poduzme mjere potrebne za ponovnu uspostavu i održavanje međunarodnog mira i sigurnosti.

Članak 6.

U smislu članka 5., oružani napad na jednu ili više stranaka smatra se da obuhvaća oružani napad:

- (i) na državno područje bilo koje stranke u Europi ili Sjevernoj Americi, na francuske departmane u Alžiru, na državno područje Turske ili otoke pod jurisdikcijom bilo koje od stranaka u sjevernoatlantskom području sjeverno od Rakove obratnice;
- (ii) na snage, plovila ili zrakoplove bilo koje od stranaka, kada se oni nalaze na ili iznad tih područja u Europi u kojima su okupacijske snage bilo koje od stranaka bile smještene na datum kada je Ugovor stupio na snagu, ili na Sredozemnom moru ili sjevernoatlantskom području sjeverno od Rakove obratnice.

Članak 7.

Ovaj Ugovor ne utječe i ne treba se tako tumačiti da na bilo koji način utječe na prava i obveze prema Povelji za stranke koje su članice Ujedinjenih naroda, ili na prvenstvenu odgovornost Vijeća sigurnosti za održavanje međunarodnog mira i sigurnosti.

Članak 8.

Svaka stranka izjavljuje da niti jedan od međunarodnih ugovora koji su sada na snazi između nje i bilo koje druge stranke ili neke treće države nije u suprotnosti s odredbama ovog Ugovora, te se obvezuje da neće sklapati međunarodne ugovore koji su u suprotnosti s ovim Ugovorom.

Članak 9.

Stranke ovime osnivaju Vijeće, u kojem će svaka od njih biti zastupljena, radi razmatranja pitanja u svezi provedbe ovoga Ugovora. Vijeće će biti organizirano tako da se u svakom trenutku može brzo sastati. Vijeće će utemeljiti pomoćna tijela koja bi mogla biti potrebna; poglavito, ono će odmah uspostaviti odbor za obranu koji će preporučiti mjere za provedbu članaka 3. i 5.

Članak 10.

Stranke mogu, jednoglasnom odlukom, pozvati bilo koju drugu europsku državu, koja je u mogućnosti promicati načela ovoga Ugovora i pridonositi sigurnosti sjevernoatlantskog područja, da pristupi ovom Ugovoru. Svaka tako pozvana država može postati strankom Ugovora polaganjem svoje isprave o pristupu kod Vlade Sjedinjenih Američkih Država. Vlada Sjedinjenih Američkih Država obavijestit će svaku od stranaka o polaganju svake takve isprave o pristupu.

Članak 11.

Stranke će ratificirati ovaj Ugovor i provesti njegove odredbe sukladno svojim odnosnim ustavnim postupcima. Isprave o ratifikaciji položit će se što je prije moguće kod Vlade Sjedinjenih Američkih Država, koja će obavijestiti sve ostale potpisnice o svakom polaganju. Ugovor stupa na snagu između država koje su ga ratificirale čim većina potpisnica, uključujući Belgiju, Kanadu, Francusku, Luksemburg, Nizozemsku, Ujedinjenu Kraljevinu i Sjedinjene Američke Države, položi ratifikacije, a u odnosu na druge države stupa na snagu na datum polaganja njihovih ratifikacija.

Članak 12.

Nakon što Ugovor bude na snazi deset godina, ili u bilo koje doba nakon toga, strane će se, ako bilo koja od njih to zatraži, zajednički savjetovati u cilju ponovnog razmatranja Ugovora, uzimajući u obzir čimbenike koji utječu na mir i sigurnost u sjevernoatlantskom području, uključujući razvitak općih kao i regionalnih sporazuma prema Povelji Ujedinjenih naroda radi održavanja međunarodnog mira i sigurnosti.

Članak 13.

Nakon što Ugovor bude na snazi dvadeset godina, svaka strana može prestati biti strankom godinu dana nakon predaje svoje obavijesti o otkazu Vladi Sjedinjenih Američkih Država, koja će obavijestiti vlade drugih stranaka o polaganju svake obavijesti o otkazu.

Članak 14.

Ovaj Ugovor, čiji su engleski i francuski tekstovi jednako vjerodostojni, položiti će se u arhiv Vlade Sjedinjenih Američkih Država. Ta će vlada dostaviti vladama ostalih potpisnica propisno ovjerene preslike.

U potvrdu gore navedenog, niže potpisani opunomoćenici potpisali su ovaj Ugovor.

Sastavljeno u Washingtonu, dana četvrtoga travnja 1949.

NORTH ATLANTIC TREATY

The Parties to this Treaty reaffirm their faith in the purposes and principles of the Charter of the United Nations and their desire to live in peace with all peoples and all governments.

They are determined to safeguard the freedom, common heritage and civilisation of their peoples, founded on the principles of democracy, individual liberty and the rule of law.

They seek to promote stability and well-being in the North Atlantic area.

They are resolved to unite their efforts for collective defence and for the preservation of peace and security.

They therefore agree to this North Atlantic Treaty:

Article 1

The Parties undertake, as set forth in the Charter of the United Nations, to settle any international dispute in which they may be involved by peaceful means in such a manner that international peace and security and justice are not endangered, and to refrain in their international relations from the threat or use of force in any manner inconsistent with the purposes of the United Nations.

Article 2

The Parties will contribute toward the further development of peaceful and friendly international relations by strengthening their free institutions, by bringing about a better understanding of the principles upon which these institutions are founded, and by promoting conditions of stability and well-being. They will seek to eliminate conflict in their international economic policies and will encourage economic collaboration between any or all of them.

Article 3

In order more effectively to achieve the objectives of this Treaty, the Parties, separately and jointly, by means of continuous and effective self-help and mutual aid, will maintain and develop their individual and collective capacity to resist armed attack.

Article 4

The Parties will consult together whenever, in the opinion of any of them, the territorial integrity, political independence or security of any of the Parties is threatened.

Article 5

The Parties agree that an armed attack against one or more of them in Europe or North America shall be considered an attack against them all and consequently they agree that, if such an armed attack occurs, each of them, in exercise of the right of individual or collective self-defence recognised by Article 51 of the Charter of the United Nations, will assist the Party or Parties so attacked by taking forthwith, individually and in concert with the other Parties, such action as it deems necessary, including the use of armed force, to restore and maintain the security of the North Atlantic area.

Any such armed attack and all measures taken as a result thereof shall immediately be reported to the Security Council. Such measures shall be terminated when the Security Council has taken the measures necessary to restore and maintain international peace and security.

Article 6

For the purpose of Article 5, an armed attack on one or more of the Parties is deemed to include an armed attack:

- (i) on the territory of any of the Parties in Europe or North America, on the Algerian Departments of France, on the territory of Turkey or on the Islands under the jurisdiction of any of the Parties in the North Atlantic area north of the Tropic of Cancer;
- (ii) (ii) on the forces, vessels, or aircraft of any of the Parties, when in or over these territories or any other area in Europe in which occupation forces of any of the Parties were stationed on the date when the Treaty entered into force or the Mediterranean Sea or the North Atlantic area north of the Tropic of Cancer.

Article 7

This Treaty does not affect, and shall not be interpreted as affecting in any way the rights and obligations under the Charter of the Parties which are members of the United Nations, or the primary responsibility of the Security Council for the maintenance of international peace and security.

Article 8

Each Party declares that none of the international engagements now in force between it and any other of the Parties or any third State is in conflict with the provisions of this Treaty, and undertakes not to enter into any international engagement in conflict with this Treaty.

Article 9

The Parties hereby establish a Council, on which each of them shall be represented, to consider matters concerning the implementation of this Treaty. The Council shall be so organised as to be able to meet promptly at any time. The Council shall set up such subsidiary bodies as may be necessary; in particular it shall establish immediately a defence committee which shall recommend measures for the implementation of Articles 3 and 5.

Article 10

The Parties may, by unanimous agreement, invite any other European State in a position to further the principles of this Treaty and to contribute to the security of the North Atlantic area to accede to this Treaty. Any State so invited may become a Party to the Treaty by depositing its instrument of accession with the Government of the United States of America. The Government of the United States of America will inform each of the Parties of the deposit of each such instrument of accession.

Article 11

This Treaty shall be ratified and its provisions carried out by the Parties in accordance with their respective constitutional processes. The instruments of ratification shall be deposited as soon as possible with the Government of the United States of America, which will notify all the other signatories of each deposit. The Treaty shall enter into force between the States which have ratified it as soon as the ratifications of the majority of the signatories, including the ratifications of Belgium, Canada, France, Luxembourg, the Netherlands, the United Kingdom and the United States, have been deposited and shall come into effect with respect to other States on the date of the deposit of their ratifications.

Article 12

After the Treaty has been in force for ten years, or at any time thereafter, the Parties shall, if any of them so requests, consult together for the purpose of reviewing the Treaty, having regard for the factors then affecting peace and security in the North Atlantic area, including the development of universal as well as regional arrangements under the Charter of the United Nations for the maintenance of international peace and security.

Article 13

After the Treaty has been in force for twenty years, any Party may cease to be a Party one year after its notice of denunciation has been given to the Government of the United States of America, which will inform the Governments of the other Parties of the deposit of each notice of denunciation.

Article 14

This Treaty, of which the English and French texts are equally authentic, shall be deposited in the archives of the Government of the United States of America. Duly certified copies will be transmitted by that Government to the Governments of other signatories.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have signed this Treaty.

Done at Washington, the fourth day of April, 1949.

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjih tijela državne uprave nadležnih za vanjske poslove, poslove obrane i unutarnje poslove te u djelokrugu središnjega državnog tijela nadležnog za poslove nacionalne sigurnosti.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi u odnosu na Republiku Hrvatsku te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu danom objave u „Narodnim novinama“.

Klasa: 910-04/09-01/02
Zagreb, 25. ožujka 2009.

HRVATSKI SABOR
Predsjednik
Hrvatskoga sabora
Luka Bebić, v. r.